

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2000-2001

22 juni 2001

**VERZOEKSCHRIFT**

**betreffende de afhandeling van fraudegevallen met betrekking tot het kijk- en luistergeld**

**VERSLAG**

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting  
uitgebracht door de heren Frans De Cock en Johan Weyts**

*Samenstelling van de commissie :*

*Voorzitter :* de heer Marc van den Abeelen.

*Vaste leden :*

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Gilbert Bossuyt, Lucien Suykens ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Chris Vandenbroeke.

*Plaatsvervangers :*

de heer Gerald Kindermans, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Eric Van Rompuy, N ;

de heren Freddy Feytons, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Guy Swennen, Bruno Tobback ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

INHOUD

	Blz.
A. VOORAF .....	4
B. TOELICHTING DOOR DE HEER OLIVIER DEFOSSE, VERZOEKER .....	4
C. BESPREKING .....	4
D. VERGADERING VAN WOENSDAG 13 JUNI 2001 .....	9

---

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft op woensdag 18 april en 13 juni 2001 het verzoekschrift van de heer Olivier Defosse betreffende de afhandeling van fraudegevallen met betrekking tot het kijk- en luistergeld besproken.

### A. VOORAF

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, deelt mee dat de heer Olivier Defosse heeft gevraagd om zijn verzoekschrift in het Frans te kunnen toelichten.

### B. TOELICHTING DOOR DE HEER OLIVIER DEFOSSE, VERZOEKER

De heer *Olivier Defosse* stelt dat het voor hem een genoegen is om zijn probleem in deze commissie te kunnen uiteenzetten. Zijn verzoekschrift handelt over het Kijk- en Luistergeld. De verzoeker woont in Kraainem. De zaak ging aan het rollen in september 1999, toen hij voor het eerst werd verzocht om het Kijk- en Luistergeld te betalen. Hij heeft het formulier ingevuld en gaf het jaar 1998 op omdat hij in dat jaar een kabel aansluiting heeft genomen. Vervolgens werd hem gevraagd om een bedrag van ongeveer 24.000 frank te betalen, voor de basistaks, maar bovendien voor een taksverdubbeling omdat hij schuldig zou zijn aan 'fraude'. Hij antwoordde vervolgens per brief dat het helemaal niet zijn bedoeling was geweest om te frauderen; dat hij de papieren correct had ingevuld, maar dat hij niet wist dat men, wanneer men een televisietoestel koopt, zelf een aangifte moet indienen om kijk- en luistergeld te betalen. Bovendien was het geen nieuw toestel. Hij heeft nadien vernomen dat de aangifte bij het verwerven van een nieuw toestel veel spontaner verloopt.

Hij stemde onmiddellijk in met het voorstel om het bedrag van 14.000 frank te betalen, maar gaf in zijn brief wel aan dat hij het bedrag van 10.000 frank voor fraude niet wilde betalen. Het was immers nooit zijn bedoeling geweest om de taks te ontduiken. Natuurlijk werd hij daarna opnieuw aangehouden om de taks te betalen. Hij ontving ook brieven van de gerechtsdeurwaarder. Hij is dan naar de Dienst Kijk- en Luistergeld in Aalst gegaan. Daar zei men dat men niets voor hem kon ondernemen: eenmaal de gegevens in de computer zijn ingege-

ven, is het niet mogelijk om een stap terug te zetten. De procedure moet dan zijn verloop kennen.

Vervolgens heeft hij contact opgenomen met de Vlaamse ombudsdienst. De contacten verliepen heel vlot. Geregeld werd briefwisseling gevoerd en er werden stappen ondernomen. Op een bepaald ogenblik werd hem gezegd dat men niets meer kon doen voor hem, en werd hem aanbevolen een verzoekschrift in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Hij benadrukt dat het nooit zijn bedoeling was om deze belasting te ontduiken. Zijn enige bedoeling is om de zaak vooruit te helpen. De wet op het Kijk- en Luistergeld is ontzettend streng. Er bestaat geen mogelijkheid tot een gesprek. Bovendien wordt er onvoldoende informatie verspreid over deze wet. Iedereen betaalt belastingen, en ontvangt zijn aanslagbiljet in dezelfde periode in de brievenbus. Daarentegen betaalt niet iedereen Kijk- en Luistergeld. De verzoeker heeft horen zeggen dat het kijk- en luistergeld volgens de regio's kan verschillen. Bovendien zou minstens 50 procent van de bevolking deze taks niet betalen. De verzoeker heeft reeds een bedrag van 25.000 frank betaald en ook de volgende jaren het kijk- en luistergeld reeds betaald.

Als enige informatie ontving hij vier artikels over het begrip 'fraude' uit de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld (*B.S.* van 12 augustus 1987). Hij is evenwel van oordeel dat hij niet gefraudeerd heeft. Hij wil de boete dan ook niet onterecht betalen.

### C. BESPREKING

De heer *André Denys* stelt vast dat dit verzoekschrift ontvankelijk werd verklaard. Het gaat evenwel te ver dat het hier in het Frans wordt toegelicht. Het Reglement van het Vlaams Parlement en het verzoekschriftendecreet zouden moeten worden aangepast zodat het in de toekomst onmogelijk wordt dat mensen die in Vlaanderen wonen een verzoekschrift in een andere taal dan het Nederlands verdedigen.

De problemen in verband met het Kijk- en Luistergeld werden reeds aangehaald in het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst. De Vlaamse volksvertegenwoordigers zijn er voldoende mee vertrouwd. Bovendien werd de klacht van de heer Olivier Defosse reeds door de Vlaamse administratie en de Vlaamse Ombudsdienst behandeld, maar hij heeft van de Vlaamse administratie geen gelijk ge-

kregen. Is het de bedoeling dat we ons via de verzoekschriftenprocedure over specifieke gevallen uitspreken ?

De *commissievoorzitter*, de heer Marc van den Abeelen, stipt aan dat het de Ombudsdienst zelf is geweest die de heer Olivier Defosse heeft aangeraden om dit verzoekschrift bij het Vlaams Parlement in te dienen. De heer Bernard Hubeau, Vlaams ombudsman, vindt deze wetgeving te streng. Hij wil ons erop wijzen dat wij terzake een initiatief zouden moeten nemen. Zolang het Lambertmontakkoord, met het onderdeel over de fiscale bevoegdheden, niet is goedgekeurd, is dit echter een zuiver federale aangelegenheid. De Vlaamse decreetgever kan de procedure enkel versoepelen na goedkeuring van het Lambertmontakkoord.

De heer *Eric Van Rompuy* is het met de heer André Denys eens dat het verzoekschriftendecreet moet worden gewijzigd, zodat in de toekomst enkel nog verzoekschriften in het Nederlands ontvankelijk worden verklaard. Noch het verzoekschriftendecreet noch het huidige reglement bevatten hierover bepalingen. Hij vindt dat het niet kan dat in het kader van verzoekschriften hoorzittingen worden georganiseerd en mensen in een andere taal dan het Nederlands worden gehoord.

Voorts kan hij de heer Olivier Defosse geruststellen. Minister Steve Stevaert heeft aangekondigd dat het kijk- en luistergeld vanaf volgend jaar wordt afgeschaft. De geraamde weerslag van dit voorstel is 20 miljard frank per jaar. De dienst Kijk- en Luistergeld heeft sinds 23 maart 2001, toen de formulieren voor het Kijk- en Luistergeld werden toegestuurd, 40.000 telefoons gekregen van mensen die wilden weten of de taks nog bestaat. Zowel minister Steve Stevaert als de minister-president Patrick Dewael hebben aangekondigd dat deze taks zal worden afgeschaft. Hij kan dit aan de hand van beelden bewijzen. De minister-president stelde dat het kijk- en luistergeld een overbodige taks is die zou moeten worden afgeschaft.

De heer *Patrick Dewael*, minister-president, zegt dat hij nooit gezegd heeft dat het Kijk- en Luistergeld hic et nunc zal worden afgeschaft. Hij benadrukt dat hij steeds gezegd heeft dat we hiertoe eerst bevoegd moeten worden.

De heer *Eric Van Rompuy* wil de heer Olivier Defosse enkel geruststellen. Minister Steve Stevaert is een man die zijn beloften altijd nakomt, en hij heeft aangekondigd dat het Kijk- en Luistergeld volgend jaar wordt afgeschaft.

Wat het verzoekschrift zelf betreft, vindt de heer Eric Van Rompuy niet dat de wetgeving moet worden gewijzigd omdat één persoon een klacht indient, ook al is het de Vlaamse Ombudsdienst die deze zaak naar het Vlaams Parlement heeft verwezen. Bovendien begrijpt hij het probleem van de heer Defosse niet goed. Waarom zou men hem van fraude verdenken ?

De heer *Marc van den Abeelen*, commissievoorzitter, antwoordt dat de heer Defosse op 30 november 1998 een inlichtingenformulier heeft ontvangen naar aanleiding van zijn aansluiting bij een kabel-distributiemaatschappij. Hij heeft daar niet op gereageerd. Hij krijgt dan een herinnering, en vraagt een Franstalig formulier aan. Op 7 september 1999 verklaart hij op het Franstalig formulier dat hij sinds 15 juni 1998 in het bezit is van een kleurentelevisietoestel en aangesloten is bij een kabelmaatschappij. Normaal gezien moeten de kabelmaatschappijen de dienst Kijk- en Luistergeld hierover inlichten. De wet bepaalt evenwel dat de betrokkene wel aangifte moet doen indien de kabelmaatschappijen dit niet doen. Bij niet-aangifte binnen drie maanden, bevindt men zich in een fraudesituatie, en wordt de taks verdubbeld. Dit is dus een zuivere aangiftebelasting. Nu stelt de heer Defosse dat hij ter goeder trouw was, en niet wist dat hij binnen de drie maanden zelf een aangifte moest doen.

De heer *André Denys* vraagt of de heer Defosse een aanslagbiljet in het Nederlands ontving.

De *commissievoorzitter* antwoordt dat de heer Defosse op 30 november 1998 een inlichtingenformulier ontving dat in het Nederlands was opgesteld. Hij was toen reeds in het bezit van het televisietoestel sinds 15 juni 1998, maar hij stelt dat hij te goeder trouw was, en de procedure niet kende. Hij vindt het vermoeden van fraude overdreven streng, en vraagt de kwijtschelding van de boete. Hij heeft het basisbedrag spontaan betaald, maar niet de verdubbeling.

De heer *Eric Van Rompuy* vraagt wat de opdracht van deze commissie dan is ? Amnestie verlenen ? De wet wijzigen ?

De *commissievoorzitter* antwoordt dat na de goedkeuring van het Lambertmontakkoord de Vlaamse decreetgever bevoegd wordt om de procedure eventueel te wijzigen.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat na de goedkeuring van het Lambertmontakkoord het Kijk- en Luistergeld toch ging worden afgeschaft ?

De *commissievoorzitter* antwoordt dat de minister-president het in deze commissie nooit heeft gehad over de afschaffing van het Kijk- en Luistergeld. Minister Steve Stevaert heeft dit enkel in de pers verklaard.

De heer *André Denys* vraagt of de administratie misschien een procedurefout heeft gemaakt ?

De *commissievoorzitter* antwoordt ontkennend.

De heer *André Denys* vraagt of dit betekent dat de federale wetgeving een slechte wetgeving is ? Of is ze te streng ?

De *commissievoorzitter* antwoordt dat volgens de verzoeker deze wetgeving onbillijk is. Hij vindt het onrechtvaardig dat er automatisch een verdubbeling volgt, wanneer men niet uit eigen beweging binnen de drie maanden aangifte doet.

De heer *André Denys* vraagt of er dan enkel discussie bestaat over het feit dat de aanslag niet gebeurde in de taal van de heer Defosse ?

De *commissievoorzitter* antwoordt ontkennend. Het gaat enkel over de onbillijkheid van de wet. Het is evenwel de essentie van een aangiftebelasting dat men onmiddellijk van fraude wordt verdacht wanneer men geen aangifte doet.

De heer *André Denys* vraagt de minister-president of de procedure voor het Kijk- en Luistergeld strenger en onbillijker is dan die voor andere belastingen ?

De heer *Patrick Dewael, Vlaams minister-president*, wil genuanceerd antwoorden. Hij weet niet wat de Commissie zal beslissen in het kader van deze heel specifieke procedure. Indien de Commissie dit wenst, kunnen we een politiek debat voeren in aanwezigheid van de indiener van het verzoekschrift. De normale procedure is wel dat eerst de verzoeker wordt gehoord, en dat de Commissie vervolgens hoorzittingen kan houden en vaststellingen ter plaatse kan doen. De Commissie kan ook aan een lid van de Vlaamse regering inlichtingen vragen die binnen zes weken moeten worden verstrekt.

De minister-president zal zijn administratie vragen om hem dit dossier voor te leggen, zodat kan worden nagegaan of alle vormelijkheden werden nagekomen.

De vraag van de heer *André Denys* is van meer algemene strekking. De minister-president wil hier

verwijzen naar het evaluatierapport van de Vlaamse regering over de Vlaamse fiscaliteit (*Parl. St. VI. Parl., St. 2000-2001, nr. 569/1*) dat hij enkele weken geleden in deze Commissie heeft ingeleid. Hij maakte toen een analyse van de eigen Vlaamse fiscaliteit hic et nunc. Deze is niet goed geregeld. De spreker wil het proces van zijn voorgangers niet maken, maar het gaat om verschillende decreten met verschillende procedures, verschillende bezwaarschriftmogelijkheden. Er is weinig uniformiteit in de regelgeving. Dit geldt onder meer voor de leegstandsheffing, waarvoor een oplossing moet worden gezocht. Daarnaast zal de Vlaamse overheid na de goedkeuring van het Lambertmontakkoord bevoegd worden voor nieuwe fiscale aangelegenheden. Het lijkt hem aangewezen om te wachten tot we over deze bevoegdheden beschikken. Op dat ogenblik kunnen eventueel een aantal zaken worden aangepast. Het Kijk- en Luistergeld valt daaronder. Op dat ogenblik moeten we bekijken of we de belasting in stand willen houden, dan wel willen afschaffen. In het laatste geval wordt de discussie over de procedure voor de bezwaarschriften zonder voorwerp.

In de evaluatie van zijn administratie heeft hij inderdaad vastgesteld dat de huidige procedure voor bezwaarschriften vrij zwaar en streng is. Het gaat om een federale wet van 1987. Voorlopig kunnen we die niet wijzigen. Dit is nu enkel mogelijk wanneer de drie Gemeenschappen akkoord gaan. Na goedkeuring van het Lambertmontakkoord wordt het Kijk- en Luistergeld een gewestbelasting, waarvan de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de vrijstellingen autonoom door ieder gewest kunnen worden bepaald. Volgens de wet gaat het om een aangiftebelasting. De minister-president benadrukt dat op een bepaald ogenblik massaal informatiecampagnes voor de bevolking werden opgezet om kenbaar te maken dat er streng zou worden opgetreden tegen zwartkijkers. De bevolking werd opgeroepen om aangifte te doen. Het aantal zwartkijkers is vervolgens sterk afgenomen. 90 percent van de belastingplichtigen betaalt nu ook effectief zijn Kijk- en Luistergeld.

Artikel 18 van de wet bepaalt dat elke fraude op het stuk van het Kijk- en Luistergeld aanleiding geeft tot een verdubbeling van de ontdoken bedragen. De minister-president vindt dit vergaand. Als men niet betaalt tegen de voorgeschreven datum, is men in de ogen van de wetgever de dag nadien al een fraudeur. De administratie past deze regelgeving wel met enige mildheid toe. Als de belastingplichtige zelf het initiatief neemt, twijfelt men niet aan zijn goede trouw en wordt er geen taksverdubbeling opgelegd. Wanneer het de Belastingdienst

Vlaanderen is die de eerste stap moet zetten, door controle of door het toezenden van een inlichtingenformulier, dan wordt de taksverdubbeling wel consequent opgelegd. De ombudsman heeft in zijn jaarverslag al meermaals de vinger op de wonde gelegd. Het is inderdaad zo dat de ombudsman terzake veel klachten ontvangt. We zouden de wetgeving inderdaad moeten aanpassen. Op dit ogenblik kunnen we de wet echter niet wijzigen. Dit wordt pas mogelijk wanneer het Lambertmontakkoord is goedgekeurd. Op dat ogenblik moeten we eerst na gaan of we de taks al dan niet willen afschaffen. Mocht men ervoor opteren dat de taks wordt behouden, dan moet de procedure worden gewijzigd. Deze commissie kan vooruitgang boeken inzake het zoeken naar een oplossing voor enkele aspecten van Vlaamse fiscaliteit.

De minister-president hoopt dan ook dat het Lambertmontakkoord spoedig wordt goedgekeurd, zodat de discussie over het Kijk- en Luistergeld kan worden gevoerd. De minister-president bevestigt dat hij ooit heeft gezegd dat deze belasting kan worden afgeschaft op het ogenblik dat Vlaanderen hiertoe bevoegd is. Misschien dat de heer Eric Van Rompuy daarnaar verwijst. Hij heeft wel geen voorbarige verklaringen afgelegd, omdat er zo misvattingen kunnen ontstaan bij de publieke opinie. Dat is geen goede methode. Het is inderdaad zo dat er verschillende mensen hebben getelefoneerd naar de dienst Kijk- en Luistergeld omdat ze dachten dat het Kijk- en Luistergeld reeds was afgeschaft. Hij heeft minister Steve Stevart erop gewezen dat Vlaanderen eerst bevoegd moet zijn, en dat de taks pas dan kan worden afgeschaft.

De heer *André Denys* heeft begrepen dat de klacht van de heer *Olivier Defosse* ten gronde gerechtvaardigd is. Ook de Vlaamse Ombudsdienst is die mening toegedaan. Het Vlaams Parlement kan evenwel geen oplossing uitwerken voor het probleem, zolang het Lambertmontakkoord niet is goedgekeurd. Pas dan kan een beslissing worden genomen. We zullen de behandeling van dit verzoekschrift ook zo moeten besluiten.

Los van dit verzoekschrift moeten we ons wel de vraag stellen hoe we in de toekomst zullen omspringen met verzoekschriften die betrekking hebben op een problematiek die reeds ter sprake kwam in het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst. De spreker kan zich inbeelden dat volgende week een andere burger een soortgelijk verzoekschrift als dat van de heer *Defosse* indient. Schrijft de procedure dan voor dat dit probleem opnieuw behandeld wordt? Als bepaalde zaken kaderen in de algemene conclusies die door de Vlaamse Om-

budsdienst werden geformuleerd, dan denkt hij dat we daar als parlement voldoende over ingelicht zijn, en dat we in staat moeten zijn om een globaal antwoord te formuleren.

De *commissievoorzitter* bestempelt de laatste opmerking van de heer *André Denys* als terecht. Het verzoekschriftendecreet zal worden gewijzigd in de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken. Hic et nunc kunnen we de wet betreffende het Kijk- en Luistergeld niet wijzigen. Het Vlaams Parlement is immers niet bevoegd. We moeten na de bespreking van het verzoekschrift wel een conclusie formuleren. De heer *Defosse* heeft recht op een antwoord van deze Commissie. Het enige wat we kunnen doen, is de inhoud van het verzoekschrift bekend maken aan het voltallige Vlaams Parlement en desgevallend initiatieven nemen na de goedkeuring van het Lambertmontakkoord. Het valt dan nog te bezien wie het initiatief neemt: de regering of het Vlaams Parlement. Indien de minister-president er de voorkeur aan geeft dat het parlement een initiatief neemt, is het aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers om dat te doen.

De heer *Patrick Dewael*, minister-president, stelt hij algemeen beleidsmatig heeft aangegeven wat men kan doen op het ogenblik dat de Vlaamse decreetgever bevoegd wordt. Als de verzoeker aandringt op een uitspraak over zijn concrete dossier, dan zou hij graag de mogelijkheid krijgen om het dossier tegen een volgende commissievergadering in te kijken en zijn standpunt kenbaar te maken aan de Commissie.

De heer *Olivier Defosse* dankt de Commissie voor haar antwoord. Desalniettemin is hem nog niet alles duidelijk geworden. Hij stelt vast dat de Commissie tegelijk veel en weinig macht heeft, en blijkbaar veel verwacht van het Lambertmontakkoord.

In verband met zijn specifieke dossier, zou hij graag vernemen of hij alle mogelijke procedurele stappen heeft ondernomen en of hij het verschuldigde bedrag moet betalen? Of zijn er nog bepaalde procedures mogelijk, zodat hij beter nog wacht met het betalen van de som? Of kan hij misschien uitstel van betaling krijgen?

Naar de mening van de verzoeker werden de burgers in de Franse Gemeenschap beter ingelicht over het Kijk- en Luistergeld dan in Vlaanderen. In de Franse Gemeenschap werd de bevolking hierover via radio en televisie ingelicht, en werd er een groen nummer geïnstalleerd waar burgers voor informatie terecht konden. Bovendien werd de

Franstalige bevolking de mogelijkheid geboden om zich in orde te stellen met de regelgeving, zonder achterstallige bedragen te moeten betalen. Hij denkt niet dat er in Vlaanderen dergelijke initiatieven werden genomen. Hij vindt dergelijke grote verschillen tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap onbegrijpelijk, te meer daar het over dezelfde wet gaat.

De *commissievoorzitter* antwoordt dat de minister-president het dossier van de heer Defosse zal onderzoeken en tijdens een volgende commissievergadering een antwoord zal formuleren. We zullen de heer Olivier Defosse het antwoord dan toesturen.

De commissievoorzitter beveelt de heer Defosse verder aan om – hoewel de verzoeker nog niet aan het einde van de procedure is – toch te betalen, omdat de verzoeker daar volgens de commissievoorzitter juridisch toe verplicht is.

De heer *André Denys* wenst een onderscheid te maken tussen een individueel verzoekschrift, zoals dat van de heer Defosse, en een verzoekschrift dat voor veel meer mensen werd ingediend. Hij vindt het te vergaand dat men een antwoord moet formuleren op individuele dossiers.

De *commissievoorzitter* wijst erop dat het Reglement voorziet dat de bevoegde Commissie de Vlaamse regering inlichtingen kan vragen die binnen zes weken worden verstrekt. Als de Commissie een beslissing heeft genomen over het verzoekschrift, brengt ze hierover verslag uit bij de plenaire vergadering. De minister-president gaat op het aanbod in om deze inlichtingen te verstrekken. De Commissie kan dan tijdens een volgende commissievergadering een finaal antwoord formuleren ten aanzien van het voltallige Vlaams Parlement.

De heer *André Denys* vraagt of de stelling van de heer Defosse klopt als zou de Franse Gemeenschap deze problematiek anders aanpakken? Als dat zo is, wil het lid weten hoe dat komt. We hebben immers te maken met een federale wet. Zijn er misschien toch verschillen mogelijk? Werden de boetes bijvoorbeeld geregionaliseerd? Als parlement moeten we ons altijd richten op het algemene, en niet op specifieke dossiers.

De heer *Patrick Dewael, minister-president*, preciseerd dat het gaat over de toepassing van een federale wet, maar door gemeenschapsadministraties. Er bestaat onder meer discussie over de interpretatie van het begrip fraude. Hij heeft in het verzoekschrift gelezen dat de indiener de interpretatie van

het begrip door mijn administratie aanvecht. Het gaat hier wel degelijk om de toepassing van een federale wet door verschillende diensten. De indiener beweert dat de wet in beide landsgedeelten verschillend wordt toegepast. Indien de Commissie dat wenst, dan wil de minister-president dit laten onderzoeken.

De *commissievoorzitter* leest in het verzoekschrift dat 60 percent van de Vlamingen het Kijk- en Luistergeld niet zou betalen. De Commissievoorzitter wil dit rechtzetten. 90 percent van de bevolking is aangesloten bij een maatschappij voor kabel distributie. Volgens zijn informatie zou maximaal acht percent geen taks betalen. De commissievoorzitter vraagt uit welke bron de verzoeker dit heeft afgeleid?

De heer *Johan Weyts* stelt er geen probleem mee te hebben dat een burger een verzoekschrift kan indienen bij het Vlaams Parlement, en dat de bevoegde Commissie daar in de mate van het mogelijke een antwoord op formuleert, eventueel na contact met de regering. Dit is wel nog iets heel anders dan ons opwerpen als een soort administratief rechtscollege. Dit zou een overschrijding van onze bevoegdheden betekenen. De spreker is dan ook van oordeel dat hier geen uitspraken worden gedaan over individuele gevallen. Betrokkene moet de fiscale procedures voorzien in de wet nakomen.

Ook deze spreker raadt de heer Defosse aan om de boete te betalen. Hij kan dan nog bezwaar indienen. Het is gebruikelijk te betalen op het ogenblik dat men een bezwaarschrift indient, dit om te vermijden dat men later ook nog nalatigheidsintresten moet betalen.

De *commissievoorzitter* stelt dat het geenszins de bedoeling was om als rechtscollege op te treden. De minister-president biedt de Commissie aan inlichtingen over dit dossier te verstrekken. Vervolgens zijn we als Commissie verplicht verslag uit te brengen bij de plenaire vergadering. De inlichtingen van de minister-president kunnen in dat verslag worden verwerkt.

De heer *Patrick Dewael, minister-president*, wil enkel voor de volledigheid van het dossier bij zijn administratie navragen hoe zij is opgetreden. Op die manier krijgt het parlement een volledig beeld over het dossier. Hij is het er volledig mee eens dat een Commissie of het Vlaams Parlement niet kan optreden als administratief rechtscollege.



**D. VERGADERING VAN WOENSDAG 13  
JUNI 2001**

Op 16 mei legt de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, het dossier van de heer Olivier Defosse inzake het Kijk- en Luistergeld voor aan de commissieleden.

Na het doornemen van het dossier van de heer Olivier Defosse inzake het Kijk- en Luistergeld komt de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting tot het besluit dat in dit dossier door de diensten van de Vlaamse regering de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld werd toegepast.

*De verslaggevers,*

*De voorzitter,*

Frans De COCK

Marc VAN DEN ABEELLEN

Johan WEYTS

---